

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พ.ร.บ.ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติขนานนามสกุล พระพุทธศักราช ๒๔๕๖</p> <p>(๒) พระราชกำหนดขนานนามสกุลเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติขนานนามสกุล (ฉบับที่ ๒) พระพุทธศักราช ๒๔๘๑</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พระพุทธศักราช ๒๔๘๔</p> <p>บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>		
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ชื่อตัว” หมายความว่า ชื่อประจำบุคคล</p> <p>“ชื่อรอง” หมายความว่า ชื่อประกอบถัดจากชื่อตัว</p> <p>“ชื่อสกุล” หมายความว่า ชื่อประจำวงศ์สกุล</p> <p>“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนท้องที่ นายทะเบียนจังหวัด หรือนายทะเบียนกลาง ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>		

พ.ร.บ.ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕</p> <p>“มาตรา ๔/๑ การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำร้อง ณ สำนักทะเบียนแห่งใด ๆ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบพิมพ์ในการจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงมหาดไทยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>	กำหนดให้การจดทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง และชื่อสกุล สามารถยื่นคำร้อง ณ สำนักทะเบียนแห่งใด ๆ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด
<p>มาตรา ๕ ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุล และจะมีชื่อรองก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ.๒๕๐๕</p> <p>“บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ที่ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎรและมีเลขประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หากประสงค์จะขอมีชื่อตัว ชื่อรอง และชื่อสกุล ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้”</p>	กำหนดให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดที่ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎรและมีเลขประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว สามารถขอมีชื่อตัว ชื่อรอง และชื่อสกุล ตามพระราชบัญญัตินี้ได้
<p>มาตรา ๖ ชื่อตัวต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือราชทินนาม และต้องไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย</p> <p>ชื่อรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่พ้องกับชื่อสกุลของบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นกรณีที่คุณสมรสใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือกรณีบุตรใช้ชื่อสกุลเดิมของมารดาหรือบิดาเป็นชื่อรองของตน</p> <p>คุณสมรสอาจใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นชื่อรองได้เมื่อได้รับความยินยอมของฝ่ายนั้นแล้ว</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ การตั้งชื่อตัวต้องไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย พระนามของพระราชินี หรือราชทินนาม ต้องไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	กำหนดหลักเกณฑ์การตั้งชื่อตัว และชื่อรอง ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

พ.ร.บ.ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>หมายเหตุ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>การตั้งชื่อรองต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่พ้องกับชื่อสกุลของบุคคลอื่นที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้จดทะเบียนตั้งชื่อนั้นหรือผู้มีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นกรณีที่คุณสมรสใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งหรือกรณีบุตรใช้ชื่อสกุลเดิมของมารดาหรือบิดาหรือบุตรบุญธรรมใช้ชื่อสกุลของผู้รับบุตรบุญธรรมเป็นชื่อรองของตน</p> <p> คุณสมรสอาจใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นชื่อรองได้เมื่อได้รับความยินยอมของฝ่ายนั้นแล้ว</p> <p> ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่ และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิอนุญาตตามวรรคสอง”</p>	
<p>มาตรา ๗ ผู้ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ หรือผู้เคยได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์แต่ได้ออกจากบรรดาศักดิ์นั้นโดยมิได้ถูกถอด จะใช้ราชทินนามตามบรรดาศักดิ์นั้นเป็นชื่อตัวหรือชื่อรองก็ได้</p>		
<p>มาตรา ๘ ชื่อสกุลต้อง</p> <p>(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี</p> <p>(๒) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับราชทินนาม เว้นแต่ราชทินนามของตนของผู้บุพการี หรือของผู้สืบสันดาน</p> <p>(๓) ไม่ซ้ำกับชื่อสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p> <p>(๔) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย</p> <p>(๕) มีพยัญชนะไม่เกินกว่าสิบพยัญชนะ เว้นแต่กรณีใช้ราชทินนามเป็นชื่อสกุล</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ.๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p> “มาตรา ๘ การตั้งชื่อสกุลต้อง</p> <p> (๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือราชทินนาม เว้นแต่ราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดาน</p> <p> (๒) ไม่ซ้ำกับชื่อสกุลที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ หรือชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p> <p> (๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย</p> <p> (๔) เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ที่กำหนดใน</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์การตั้งชื่อสกุลให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

พ.ร.บ. ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
	<p>กฎกระทรวง” ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อ ทะเบียนและดำเนินการตามมาตรา ๔/๑</p>	
<p>มาตรา ๙ ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วย การทะเบียนราษฎร</p> <p>เมื่อนายทะเบียนท้องที่พิจารณาเห็นว่าชื่อสกุลที่ขอตั้งนั้นไม่ขัดต่อ พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้เสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง เมื่อได้รับ อนุมัติจากนายทะเบียนกลางแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุล นั้นและออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ แต่ในกรณีที่สำนักทะเบียนใดสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับเครือข่ายข้อมูล ของสำนักทะเบียนกลางตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการดังกล่าวได้โดยไม่ต้องได้รับอนุมัติ จากนายทะเบียนกลาง</p> <p>การปฏิบัติการตามมาตรา นี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>หมายเหตุ มาตรา ๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เนื่องจากทุกสำนัก ทะเบียนสามารถเชื่อมโยง ข้อมูลเข้ากับเครือข่าย ข้อมูลของสำนักทะเบียน กลางแล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๐ ชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเสมือนว่าได้จดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้</p>		
<p>มาตรา ๑๑ ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลจะอนุญาตให้ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดร่วม ใช้ชื่อสกุลของตนก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่อ</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>กำหนดให้ผู้จดทะเบียนตั้ง ชื่อสกุล สามารถอนุญาตให้</p>

พ.ร.บ.ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>อยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร</p> <p>การอนุญาตตามมาตรา นี้ จะสมบูรณ์ต่อเมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นได้ออกหนังสือสำคัญแสดงการอนุญาตให้ใช้ชื่อสกุลให้แก่ผู้ที่จะใช้ชื่อนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่ และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิอนุญาตตามวรรคหนึ่ง</p> <p>หมายเหตุ มาตรา ๑๑ วรรคสาม เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>“มาตรา ๑๑ ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลจะอนุญาตให้ผู้ที่มิชื่อสกุลอยู่แล้ว หรือไม่มีชื่อสกุล ร่วมใช้ชื่อสกุลของตนก็ได้โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องถิ่น</p> <p>การอนุญาตตามมาตรา นี้จะสมบูรณ์ต่อเมื่อนายทะเบียนท้องถิ่นได้ออกหนังสือสำคัญแสดงการอนุญาตให้ใช้ชื่อสกุลให้แก่ผู้ที่จะใช้ชื่อนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลตายแล้ว ให้ผู้สืบสันดานของผู้จดทะเบียนตั้งชื่อสกุลในลำดับที่ใกล้ชิดที่สุดซึ่งยังมีชีวิตอยู่ และใช้ชื่อสกุลนั้นมีสิทธิอนุญาตตามวรรคหนึ่ง”</p>	<p>บุคคลใดไม่ว่ามีสัญชาติไทยหรือไม่ ร่วมใช้ชื่อสกุลของตนได้</p>
<p>มาตรา ๑๒ คู่สมรสมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามที่ตกลงกัน หรือต่างฝ่ายต่างใช้ชื่อสกุลเดิมของตน</p> <p>การตกลงกันตามวรรคหนึ่ง จะกระทำเมื่อมีการสมรสหรือในระหว่างสมรสก็ได้</p> <p>ข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสจะตกลงเปลี่ยนแปลงภายหลังก็ได้</p> <p>หมายเหตุ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๘</p> <p>“ข้อตกลงในระหว่างการสมรสตามวรรคสอง หรือข้อตกลงที่คู่สมรสตกลงเปลี่ยนแปลงในภายหลังตามวรรคสามมิให้ใช้บังคับในกรณีที่คู่สมรสกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน เว้นแต่คู่สมรสประสงค์จะกลับไปใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสอีกฝ่ายอีกครั้ง จะต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสฝ่ายนั้น”</p>	<p>กำหนดให้คู่สมรสแต่ละฝ่ายสามารถกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตนในระหว่างสมรสได้ โดยไม่ต้องทำความตกลงกัน เว้นแต่คู่สมรสประสงค์จะกลับไปใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสอีกฝ่ายอีกครั้ง จะต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสฝ่ายนั้น</p>
<p>มาตรา ๑๓ เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยการหย่าหรือศาลพิพากษาให้เพิกถอนการสมรส ให้ฝ่ายซึ่งใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน</p> <p>เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยความตาย ให้ฝ่ายซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้นได้ต่อไป แต่เมื่อจะสมรสใหม่ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน</p>		

พ.ร.บ. ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>หมายเหตุ มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>		
<p>มาตรา ๑๔ (ยกเลิก) หมายเหตุ มาตรา ๑๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘</p>		
<p>มาตรา ๑๕ ผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็ก หรือเจ้าของสถานพยาบาล สถานสงเคราะห์ หรือสถานอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุลของเด็กซึ่งตนอุปการะเลี้ยงดูหรือเด็กแห่งสถานดังกล่าวซึ่งมีสัญชาติไทยแต่ไม่ปรากฏชื่อสกุลใช้ร่วมกันหรือแยกกัน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้อุปการะเลี้ยงดูมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือที่สถานดังกล่าวตั้งอยู่ และให้นำความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๖ ผู้มีชื่อตัวหรือชื่อรองอยู่แล้วประสงค์จะเปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อรอง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร เมื่อนายทะเบียนท้องที่เห็นว่าชื่อตัวหรือชื่อรองที่ขอเปลี่ยนใหม่นั้นไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้อนุญาตและออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อให้</p> <p>มาตรา ๑๗ ผู้มีชื่อสกุลอยู่แล้วประสงค์จะขอตั้งชื่อสกุลใหม่ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และให้นำความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๙</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๕ ผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้ง หรือเจ้าของสถานพยาบาล สถานสงเคราะห์ หรือสถานอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ประสงค์จะจดทะเบียนตั้งชื่อสกุลของเด็กซึ่งตนอุปการะเลี้ยงดู หรือเด็กแห่งสถานดังกล่าว แต่ไม่ปรากฏชื่อสกุลใช้ร่วมกันหรือแยกกัน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ และดำเนินการตามมาตรา ๔/๑</p> <p>มาตรา ๑๖ ผู้มีชื่อตัวหรือชื่อรองอยู่แล้วประสงค์จะเปลี่ยนชื่อตัว หรือชื่อรอง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ เมื่อนายทะเบียนท้องที่เห็นว่าชื่อตัวหรือชื่อรองที่ขอเปลี่ยนใหม่นั้นไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ก็ให้อนุญาตและออกหนังสือสำคัญแสดงการเปลี่ยนชื่อให้</p> <p>การเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรองหรือชื่อสกุลของผู้เยาว์ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บิดาและมารดาตามกฎหมายหรือตามข้อเท็จจริง แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีบิดาหรือมารดาอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ให้บิดาหรือมารดาคนที่สามารถให้ความยินยอมได้เป็นผู้ให้ความยินยอมเพียงฝ่ายเดียว</p> <p>(๒) ผู้มีอำนาจปกครองตามกฎหมาย กรณีบิดาและมารดาสิ้นสภาพ</p>	<p>- กำหนดให้ผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้ง หรือเจ้าของสถานพยาบาล สถานสงเคราะห์ หรือสถานอุปการะเลี้ยงดูเด็ก สามารถจดทะเบียนตั้งชื่อสกุลของเด็กซึ่งตนอุปการะเลี้ยงดู หรือเด็กแห่งสถานดังกล่าว ทั้งเด็กที่มีสัญชาติไทยและไม่มีสัญชาติไทย (เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๕)</p> <p>- กำหนดให้การเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรองหรือชื่อสกุลของผู้เยาว์ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลตามที่</p>

พ.ร.บ. ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
<p>มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๘ ในกรณีที่นายทะเบียนสิ่งไม่รับจดทะเบียนชื่อสกุล ผู้จดทะเบียนชื่อสกุลมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งโดยยื่นอุทธรณ์ต่อนายทะเบียนท้องที่</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของผู้บุพการี หรือของผู้สืบสันดานเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ในท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร แล้วให้นายทะเบียนท้องที่นั้นเสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง</p> <p>เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาเห็นสมควร ให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูล เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว จึงให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุลนั้น และออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้นำความตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกรณีนายทะเบียนท้องที่ไม่รับจดทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล รวมถึงการยกเลิกเพิกถอน และจำหน่ายทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลที่ดำเนินการโดยมิชอบหรือโดยทุจริต”</p>	<p>การสมรสด้วยการหย่าหรือทิ้งร้างกันไป</p> <p>(๓) บุคคลที่ผู้เยาว์อยู่ในความอุปการะดูแล หรือผู้ปกครองกรณีผู้เยาว์เป็นคนไร้รากเหง้าไม่ปรากฏบิดาและมารดา</p> <p>มาตรา ๑๗ ผู้มีชื่อสกุลอยู่แล้วประสงค์จะขอตั้งชื่อสกุลใหม่ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ และดำเนินการตามมาตรา ๔/๑</p> <p>มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดานเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ แล้วให้นายทะเบียนท้องที่เสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง</p> <p>เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาเห็นสมควรให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูล เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว จึงให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อสกุลนั้น และออกหนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนชื่อสกุลให้แก่ผู้ขอ</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้นำความตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกรณีนายทะเบียนท้องที่ไม่รับจดทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล รวมถึงการยกเลิกเพิกถอน และจำหน่ายทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลที่ดำเนินการโดยมิชอบหรือโดยทุจริต”</p>	<p>กำหนด (เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๖)</p> <p>- กำหนดให้ผู้มีชื่อสกุลอยู่แล้วประสงค์จะขอตั้งชื่อสกุลใหม่ สามารถยื่นคำร้อง ณ สำนักทะเบียนแห่งใด ๆ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด (เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๗)</p> <p>- กำหนดให้ผู้ประสงค์จะใช้ราชทินนามของตน ของบุพการี หรือของผู้สืบสันดานเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ แล้วให้นายทะเบียนท้องที่เสนอต่อไปตามลำดับจนถึงนายทะเบียนกลาง เมื่อนายทะเบียนกลางพิจารณาเห็นสมควรให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูล เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว จึงให้นายทะเบียนท้องที่รับจดทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลที่ดำเนินการโดยมิชอบหรือโดยทุจริต”</p>

พ.ร.บ. ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
		<p>ทะเบียนชื่อสกุลนั้น (เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๘)</p> <p>- กำหนดให้การนำความตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกรณีนายทะเบียนท้องที่ไม่รับจดทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล รวมถึงการยกเลิกเพิกถอน และจำหน่ายทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลที่ดำเนินการโดยมิชอบหรือโดยทุจริต (เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๙)</p>
<p>มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”</p>	<p>กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และ</p>

พ.ร.บ. ชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	หมายเหตุ
		กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้
	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p>	ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน
	<p>มาตรา ๑๓ บรรดาฎีกากระทรวง ประกาศและระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีฎีกากระทรวง ประกาศหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกฎีกากระทรวง ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี</p>	